

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 5C/75/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217545
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Ernestová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7612217545.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudca JUDr. Alena Ernestová v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4 proti žalovanej Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Žalobný návrh zamietla.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Návrh žalobcu na prerušenie konania zamietla.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanými návrhmi voči žalovanému účastníkovi domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP),
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením sp.zn. 5C/75/2012-7 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012, tunajší súd spojil, poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp. zn. 5C/75/2012, 5C/126/2012, 5C/132/2012, 5C/139/2012, 5C/149/2012, 5C/157/2012, 5C/158/2012, s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 5C/75/2012. V tomto spojenom konaní súd rozhoduje o žalobách žalobcu, ktorými sa domáha náhrady škody z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ako ISTINA RS), náhrady škody z dôvodu, že súd rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie

poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP) a náhrady škody z dôvodu, že súd rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP).

Predmetom tohto spojeného konania nie je nárok žalobcu na náhradu škody z dôvodu, že súd rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať

nesústredene a so zbytočnými prietiahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvenčii povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezodpovedateľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietahov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu „žiadostí o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

V ďalšom súd vyberá z vyjadrenia žalovanej tú časť, ktorá sa týka predmetu tohto sporu t.j. vo vzťahu k žalobám označeným ako ISTINA RS, žalobám označeným ako NZP a NP.

Vo vzťahu k žalobám, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť „nesprávnym úradným postupom" na účely zákona č. 514/2003 Z. z. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie

splnená. Súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K namietaným prietahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prietahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prietahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené, a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie vo veci určené na 11.8.2014 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov zachovaná. Žalobca, ako aj žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili. Žalovaná nežiadala o odročenie termínu pojednávania. Žalobca žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania do rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu v prejednávanej veci. Zároveň podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11NcC/43/2012. O nevyhlúčení zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania veci bolo rozhodnuté Krajským súdom v Košiciach uznesením sp.zn. 11NcC/43/2012-16 zo dňa 19. októbra 2012. Uvedené rozhodnutie je právoplatné a je záväzné nielen pre súd, ale aj pre účastníkov tohto konania. Žalobca v tomto konaní už požiadal o prerušenie konania z dôvodu, že podal na Ústavný súd SR sťažnosť na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a osobitne práva na zákonného sudcu podľa § 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR, ako aj základné práva na spravodlivý súdny proces zaručené v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. O prerušenie konania požiadal podaním zo dňa 7.6.2013 a pred pojednávaním vytyčeným na deň 9.6.2014 a 11.8.2014 žiadal termín pojednávania zrušiť. K tomuto podaniu na prerušenie konania zo dňa 7.6.2013 predložil rovnopis sťažnosti podanej na Ústavný súd

SR vo veci sp.zn. 11NcC/43/2012. O návrhu na prerušenie konania tunajší súd rozhodol uznesením sp.zn. 5C/75/2012-60 zo dňa 10. júna 2013, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/325/2013-83 zo dňa 14.10.2013 nadobudlo právoplatnosť 27.11.2013. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že o ústavnej sťažnosti žalobcu bolo rozhodnuté uznesením Ústavného súdu SR č. IV.ÚS 693/2013-11 zo dňa 12.12.2013, keď sťažnosť voči uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11NcC/43/2012 bola odmietnutá pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie. Pred pojednávaním vytyčeným na deň 11.8.2014 žalobca opätovne z toho istého dôvodu žiadal prerušiť konanie a jeho pozornosť úplne uniklo, že vec bola pridelená do senátu 4C a keďže žalobca namietal predpojatosť všetkých sudcov tunajšieho súdu, vec bola predložená opätovne Krajskému súdu v Košiciach na rozhodnutie. Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 14NcC/11/2014-114 zo dňa 5.5.2014 nevylúčil zákonnú sudkyňu JUDr. Alenu Ernestovú z prejednávania a rozhodovania vo veci. S týmto uznesením sa však žalobca už nezaoberal a opakovane žiadal prerušiť konanie do rozhodnutia Ústavného súdu SR o sťažnosti, ktorá bola podaná na ústavný súd proti uzneseniu sp.zn. 11NcC/43/2012, ktorým z prejednávania veci nebola vylúčená sudkyňa JUDr. Monika Balážová.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav: Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi boli rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a prevažne aj zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorej bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu 7Er/486/2011 (pripojeného k spisu 5C/75/2012 - v súčasnosti spis pripojený k 4C/326/2012, spojený do 4C/112/2012 - na Krajskom súde v Košiciach, žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 17.5.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej Q. Š. pre vymoženie istiny 148,74 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 16626/09 zo dňa 30.10.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.11.2009 a vykonateľnosť 26.11.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 21.7.2011. Uznesením č.k. 7Er/486/2011-9 zo dňa 21.7.2011 súd zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti istiny a v časti úrokov a v ten istý deň t.j. 21.7.2011 vydal poverenie na vymoženie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 69,31 eur, trov konania, trov právneho zastúpenia, poplatku a trov exekúcie. Uznesením zo dňa 28.9.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 3.10.2011 bolo exekučné konanie v časti, v ktorej súd zamietol návrh súdneho exekútora na vymoženie peňažného plnenia zamietnutý aj zastavené.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu 7Er/486/2011 (pripojeného k spisu 5C/132/2012 - v súčasnosti spis pripojený k 4C/338/2012, spojený do 4C/112/2012 - na Krajskom súde v Košiciach - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 17.5.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Š. Y. pre vymoženie istiny 721,33 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 01581/2009 zo dňa 27.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 8.6.2009 a vykonateľnosť 11.6.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 21.7.2011. Súd vyzval exekútora na predloženie úverovej zmluvy č. 7431017 dňa 22.7.2011. Oprávnený reagoval a podaní m, ktoré došlo súdu 17.8.2011 zaslal zmluvu o úvere, súčasťou ktorej sú aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Po doručení zmluvy o úvere súd uznesením zo dňa 22.9.2011 žiadosť exekútora čiastočne čo do istiny i vymoženia úrokov z omeškania zamietol a v ten istý deň t.j. 22.9.2011 vydal poverenie na nezamietnutú časť istiny, úrokov z omeškania, trov konania a trov exekúcie. Uznesením č.k. 7Er/487/2011-19 zo dňa 20.11.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21.11.2011 exekučné konanie v časti, v ktorej bol návrh exekútora na vydanie poverenia zamietnutý, aj zastavil.

Zo spisu 7Er/660/2009 (týka sa spisu 5C/1261/2012, v súčasnosti pripojený k 4C/314/2012, spojený do spoločného konania 4C/112/2012 - na Krajskom súde v Košiciach, žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 9.9.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému V. Y. pre vymoženie istiny

769,94 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 00340/09 zo dňa 11.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.6.2009 a vykonateľnosť 2.7.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 14.10.2009. Súd vyzval exekútora na predloženie úverovej zmluvy podaním zo dňa 22.10.2009 s poučením v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. Oprávnený reagoval podaním zo dňa 18.1.2010, odmietol zmluvu o úvere zaslať tvrdiac, že predloženie zmlúv o úvere v tomto štádiu exekučného konania nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Dňa 3.2.2010 súd reagoval na podanie oprávneného a opätovne vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere s odkazom na judikatúru Európskeho súdneho dvora. Oprávnený podaním zo dňa 30.3.2010, ktoré došlo súdu 6.4.2010 opätovne odmietol zmluvu o úvere zaslať. Keďže oprávnený nepredložil zmluvu o úvere, súd uznesením č.k. 7Er/660/2009-12 zo dňa 10.5.2010 exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. V dôsledku odvolania podaného oprávneným vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesenie zo dňa 10.5.2010 uznesením č.k. 3CoE 384/2010-26 zo dňa 30.7.2010 zrušil. Po zrušení prvostupňového rozhodnutia v zmysle pokynov daných uznesením krajského súdu bol oprávnený opätovne vyzvaný na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola súdu predložená. Nie je možné zistiť dátum predloženia zmluvy o úvere pre absenciu prezentačnej pečiatky. Následne zisťoval pobyt povinnej, ktorá sa nachádzala na neznámom mieste. Uznesením č.k. 7Er/660/2009-37 zo dňa 19.11.2010 zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Proti tomuto uzneseniu podal opätovne odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 13CoE 145/2010 zo dňa 25.2.2011, ktorým uznesenie súdu prvého stupňa zrušil. Po zrušení prvostupňového rozhodnutia súd vyzval oprávneného na špecifikáciu úrokov z omeškania podaním zo dňa 8.4.2011, správu urgoval podaním z 27.5.2011 a oprávnený reagoval podaním zo dňa 9.6.2011. Následne súd uznesením č.k. 7Er/660/2009-65 zo dňa 28.6.2011 čiastočne čo do istiny a úrokov zamietol a v ten istý deň vydal poverenie na vymoženie istiny 322,01 eur s 8,5 % úrokom ročne od 22.10.2008 do zaplatenia, trov konania a trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní.

Z exekučného spisu 7Er/520/2011 (pripojeného k spisu 5C/149/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že dňa 19.5.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému C. Z. pre vymoženie 720,--eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 18438/2009 zo dňa 16.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 7.12.2009 a vykonateľnosť 10.12.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 3.8.2011. K žiadosti bola priložená zmluva o úvere a zmenka vystavená dňa 27.2.2009. Súd o žiadosti exekútora na udelenie poverenia rozhodol uznesením sp.zn. 7Er/520/2011-11 zo dňa 17.8.2011 a žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. O žiadosti súdneho exekútora bolo rozhodnuté v zákonnej lehote. Následne bolo uznesením zo dňa 28.9.2011 exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu 7Er/978/2009 (pripojeného k spisu 5C/157/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že dňa 28.11.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému M. W. pre vymoženie 763,44 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 14883/09 zo dňa 29.9.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 2.11.2009 a vykonateľnosť 5.11.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 28.12.2009. Dňa 5.1.2010 súd vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z.z., zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. a túto skutočnosť dal na vedomie aj súdnemu exekútorovi. Predloženie zmluvy o úvere súd urgoval 6.4.2010, avšak bezvýsledne. Následne exekučné konanie uznesením zo dňa 29.6.2010 zastavil. V dôsledku odvolania oprávneného rozhodoval vo veci Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp.zn. 3CoE/458/2010-26 zo dňa 25.2.2011 odvolacie konanie zastavil v dôsledku späťvzatia odvolania.

Z exekučného spisu 7Er/287/2009 (pripojeného k spisu 5C/158/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že dňa 23.4.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému B. M. pre vymoženie 878,30 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 11841/08 zo dňa 1.12.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 12.1.2009 a vykonateľnosť 15.1.2009.

Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 25.5.2009. Súd vyzval exekútora podaním zo dňa 3.6.2009 na predloženie zmluvy o úvere s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1,2 o rozhodcovskom konaní. Exekútor 16.6.2009 oznámil, že nedisponuje zmluvou o úvere s tým, že v tomto štádiu konania exekučný súd nemá právomoc preskúmať dôkazy vedúce k rozhodnutiu a vyhotoveniu exekučného titulu. Súd vyzval na predloženie zmluvy o úvere právneho zástupcu oprávneného a výzvu zaslal exekútorovi na vedomie. Právny zástupca oprávneného výzvu prevzal 4.8.2009, zmluvu o úvere nezaslal, ale 23.9.2009 žiadal informáciu o stave konania. Súd opakovane vyzval oprávneného 22.10.2009 na predloženie zmluvy o úvere s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. s citáciou tohto ustanovenia, s poukazom na zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. s poučením, že súd je povinný skúmať, či rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka na plnenie právom nedovolené a či nie je v rozpore s dobrými mravmi. Na výzvu súdu reagoval priamo oprávnený dňa 25.11.2009 s tým, že zmluvu o úvere nepredloží, pretože predloženie zmluvy v tomto štádiu exekučného konania nemá oporu v exekučnom poriadku a ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Preto súd uznesením sp.zn. 7Er/287/2009-17 zo dňa 18.12.2009 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp.zn. 3CoE/93/2010-26 zo dňa 28.5.2010 prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Následne uznesením zo dňa 19.8.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14.9.2010, bolo exekučné konanie zastavené.

Zo spisu 7Er/10/2009 (pripojeného k spisu 5C/139/2012 - žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 20.12.2008 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej N. Š. pre vymoženie istiny 2507,- Sk s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 08513/08 zo dňa 2.9.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.9.2008 a vykonateľnosť dňa 25.9.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 9.1.2009. Vo veci bolo vydané poverenie dňa 19.1.2009 pre vymoženie istiny 27,45 eur, úrok z omeškania 0,25 % denne z dlžnej sumy 55,76 eur od 19.7.2008 do 18.8.2008, z dlžnej sumy 27,88 eur od 19.8.2008 do 18.11.2008, trovy konania 100,41 eur, trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní 28,26 eur, poplatok za vydanie poverenia 16,59 eur a trov exekúcie. Poverenie bolo vydané podľa návrhu exekútora v lehote.

Žalobca dňa 24.2.2014 v konaní vedenom tunajším súdom pod sp.zn. 9C/112/2012 predložil znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014 vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave s tým, že týmto znaleckým posudkom bola stanovená majetková škoda, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach. Žalobca poukázal na to, že v súlade so zásadou hospodárnosti predkladá jeden originál tohto znaleckého posudku, na ktorý bude v ostatných konaniach vedených tunajším súdom odkazovať. Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014 bolo zistené, že zadávateľom - žalobcom bola daná znaleckému ústavu úloha určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietrahmi v exekučných konaniach pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Znalecký ústav na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, pričom túto diferencoval podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne:

Žaloby NZP a NP

- mzdové náklady 4,15 eur
 - náklady na tlač 5,31 eur
 - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur
 - náklady na poštovné 3,01 eur
 - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
- spolu vo výške 30,76 eur.

Žaloby ZE

- mzdové náklady 5,07 eur

- náklady na tlač 5,31 eur
 - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur
 - náklady na poštovné 3,01 eur
 - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
- spolu vo výške 31,68 eur.

Tento znalecký posudok žalovaný účastník považuje za nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody žalobcu a preto navrhuje súdu, aby naň neprihliadal. Poukázal na skutočnosť, že žalovanému bola priamo odňatá možnosť akýmkoľvek spôsobom participovať pri postupe na vypracovaní posudku a preto odpovedá na otázky výlučne kladené žalobcom, náklady na poštovné a náklady na tlač posudzovanie ktorých je tiež predmetom posudku nespĺňajú zákonom predpokladané kritérium skutočnosti, na preukázanie ktorých by bolo nutné disponovať odbornými znalosťami. Žalovaná má za to, že posudok je výrazne jednostranný a pri vyhotovení tohto posudku sa vychádzalo zo skutočností, ktoré boli zistené z podkladov poskytnutých žalobcom. V ďalšom vyjadrení podrobne odôvodňuje nesúhlas so znaleckým posudkom s vyvodením záveru, že nárok žalobcovi nie je možné priznať a to ani za predpokladu, že by súd mal z obsahu posudku za preukázané, že k vzniku škody došlo.

Je potrebné uviesť, že znalecký posudok predložený žalobcom súd hodnotil v zmysle § 129 ods. 1 O.s.p. ako listinný dôkaz a nie ako znalecký posudok, pretože nebol vyhotovený po nariadení znaleckého dokazovania súdom.

Podaním zo dňa 7.8.2014 žalobca opätovne podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu. V návrhu uviedol žalobca tie isté dôvody, ako v podaní zo dňa 5.6.2013. Opätovne uviedol, že s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11NcC/43/2012 o tom, že sudcovia tunajšieho súdu nie sú z prejednávania veci vylúčení nesúhlasí, hodnotí ho ako nesprávne, zakladajúce zásah do jeho práv. K návrhu žalobca pripojil kópiu sťažnosti na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR), ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (osobitne práva na nestranný súd zriadený zákonom), ktorá sa týka rozhodnutia uvedeného Krajského súdu v Košiciach. Ako dôvod prerušenia konania žalobca uviedol ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11NcC/43/2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie,

v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Súd poukazuje na skutočnosť, že nebol dôvod na podanie návrhu na prerušenie konania, pretože žalobcovi bolo známe, že dňa 12.12.2013 Ústavný súd SR uznesením sp.zn. IV.ÚS 693/2013-11 odmietol okrem iných sťažnosti žalobcu i sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11NcC/43/2012 pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania opätovne zamietol ako návrh nedôvodný a vôbec nie ako aktuálny, nakoľko ako už bolo v tomto odôvodnení uvádzané, spis bol v dôsledku odchodu zákonnej sudkyne z aktívnej činnosti pridelený na rozhodnutie do senátu 4C. Keďže Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 11NcC/43/2012 nerozhodol o námietke zaujatosti voči všetkým sudcom tunajšieho súdu, ale iba voči zákonnej sudkyňi JUDr. Monike Balážovej, súčasná zákonná sudkyňa opätovne predložila spis na rozhodnutie o námietke voči jej osobe krajskému súdu. Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 14NcC/11/2014-114 zo dňa 5.5.2014 vyslovil, že zákonná sudkyňa JUDr. Alena Ernestová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci sp.zn. 5C/75/2012, čo úplne uniklo pozornosti žalobcu, ktorý žiadnu sťažnosť na Ústavný súd SR proti tomuto uzneseniu nepodal.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieskumy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieskumoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieskumy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieskumy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieskumy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

- a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,
- b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo
- c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym

úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha. preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo. V konaniach 5C/75/2012, 5C/132/2012 boli podané žalobné návrhy 27.9.2012 a exekučný súd rozhodoval v priebehu r. 2011. V konaní 5C/126/2012 bol taktiež návrh podaný 27.9.2012, pričom exekučný súd rozhodoval v priebehu r. 2010, 2011. V konaní 5C/149/2012 bola taktiež podaná žaloba 27.9.2012 a exekučný súd v konaní 7Er/512/2011 rozhodoval v priebehu r. 2011, konkr. 17.8.2011. Nárok uplatnený v konaní 5C/157/2012 taktiež nie je premlčaný, pretože v exekučnom konaní súd rozhodoval 29.6.2010, kedy sa žalobca dozvedel o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia. Aj v konaní 5C/158/2012 - 7Er/287/2009 nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, pretože v exekučnom konaní súd rozhodoval v priebehu r. 2010. Prvostupňový súd zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia 18.12.2009 a vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach dňa 28.5.2010 potvrdením prvostupňového rozhodnutia.

Teda žalobné návrhy boli podané v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. Pri žalobách označených ISTINA-RS sp.zn. 5C/75/2012, 5C/132/2012, 5C/126/2012 a žalobách označených NZP - sp.zn. 5C/149/2012, 5C/157/2012, 5C/158/2012 premlčacia lehota na podanie žaloby na náhradu škody začína plynúť dňom doručenia uznesenia o zamietnutí poverenia oprávnenému. Vo veciach NP - 5C/139/2012 začína plynúť premlčacia lehota na podanie žaloby na náhradu škody dňom, kedy sa oprávnený dozvedel o tom, že poverenie je vydané po uplynutí 15-dňovej lehoty. V tomto prípade v konaní 7Er/10/2009 -5C/135/2012 bolo vydané poverenie 19.1.2009 po tom, čo návrh na vykonanie exekúcie bol doručený tunajšiemu súdu 9.1.2009. Poverenie nielenže bolo vydané v 15-dňovej zákonnej lehote, ale nárok uplatnený žalobným návrhom na náhradu škody je aj premlčaný z dôvodu, že žaloba bola podaná až 27.9.2012, pričom oprávnený sa o vydaní poverenia dozvedel najneskôr vo februári 2009, keďže poverenie bolo doručené exekútorovi dňa 12.12.2009.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd uvádza nasledovné:

Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok:

1. preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu - t.j. protiprávne konanie,
2. existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy
3. preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou.

Nesprávny úradný postup spočíva v akejkoľvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinú

súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom t.j. protiprávnym konaním a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušovaný.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 5C/75/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS - spisy 5C/75/2012, 5C/126/2012, 5C/132/2012).
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZP - spisy 5C/149/2012, 5C/157/2012, 5C/158/2012)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP - spis 5C/139/2012).

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 5C/75/2012, 5C/126/2012, 5C/132/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (návrhy označené ako ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav veci a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté. Vo všetkých uvedených veciach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to, či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných titulov. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevykonalosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť prekážku res iudicata a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmieniek vystavených práve žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná sa o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal oprávnenie preskúmať exekučný titul súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie tunajšieho súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený využil svoje právo na podanie riadnych opravných prostriedkov, pričom je potrebné uviesť, že vo veci 7Er/186/2011 - 5C/75/2012 bola žiadosť o vydanie poverenia zamietnutá iba čiastočne a poverenie na vymoženie úrokov z omeškania, trov konania, právneho zastúpenia, poplatku a trov exekúcie bolo vydané. Taktiež vo veci 7Er/486/2011 - 5C/132/2012 bolo vydané dňa 22.9.2011 poverenie na vykonanie exekúcie a súčasne bolo vydané aj uznesenie, ktorým bola žiadosť súdneho exekútora zamietnutá. Aj v exekučnej veci 7Er/660/2009 - 5C/126/2012 došlo dňa 28.6.2011 k vydaniu poverenia na vymoženie istiny 322,01 eur s 8,5 % úrokom ročne od 22.10.2008 do zaplata, trov konania a trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní a iba v prevyšujúcej časti bol návrh súdneho exekútora na vydanie poverenia zamietnutý. Teda nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia bola v týchto konaniach zamietnutá v plnom rozsahu.

V konaniach 5C/149/2012, 5C/157/2012, 5C/158/2012 (návrhy označené ako NZP) žalobca uvádzal, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote, kedy žiadosť súdneho exekútora zamietol. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom je pravdou, že okrem konania 7Er/512/2011 - 5C/149/2012 došlo k zamietnutiu žiadosti po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tunajšiemu súdu.

V prípade exekučného konania 7Er/512/2011 - 5C/149/2012 mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená 3.8.2011 a uznesením zo dňa 17.8.2011 bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá.

V konaní sp.zn. 7Er/978/2009 - 5C/157/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 28.12.2009 a po opakovaných urgenciách na predloženie zmluvy o úvere súd v exekučnom konaní rozhodol uznesením zo dňa 29.6.2010. Poverenie vydané nebolo.

V konaní sp.zn. 7Er/287/2009 - 5C/158/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 25.5.2009 a po opakovaných výzvach na predloženie úverovej zmluvy súd uznesením z 18.12.2009 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol.

Súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo vyššie uvádzaných prípadoch. V súvislosti s tým súd poukazuje na tú skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu sa zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS. Z exekučných spisov bolo jednoznačne preukázané, že súd vyzýval oprávneného na predloženie relevantných listinných dôkazov, zmluvy o úvere, všeobecných obchodných podmienok, urgoval predloženie týchto listinných dôkazov, na čo oprávnený i exekútor reagoval zamietavo s tým, že súd nemá oprávnenie tieto listiny žiadať a exekučný titul preskúmať.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu týkajúcimi sa oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prietahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prietahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde. Vzhľadom na doručenie žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré boli tunajšiemu súdu v konaniach, o ktorých rozhoduje, doručené v dňoch 6.8.2009, 26.4.2010, 14.10.2009, 28.12.2009 sa zo žalobcom

uvedených sťažností na prieťahy v konaní, ktoré boli ním podané dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 mohli týkať všetky sťažnosti.

Napriek tomu súd uvádza, že podľa oboznámených Spr č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/2011 a odpovedi na sťažnosti žalobcu na prieťahy v konaní, sťažnosti žalobcu boli vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. V konaní teda bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom neboli zo strany vedenia tunajšieho súdu konštatované prieťahy v konaní. V neposlednom rade súd v súvislosti s prieťahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd teda nemá právomoc konštatovať prieťahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prieťahov v daných exekučných konaniach a nedostatok právomoci tunajšieho súdu na rozhodnutie o prieťahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neunesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konania vedeného pod sp.zn. 5C/139/2012 - 7Er/10/2009 (návrh označený ako NP) žalobca namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP).

Z oboznámeného exekučného spisu sp.zn. 7Er/10/2009 mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 9.1.2009 a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 19.1.2009, teda poverenie bolo vydané v 15-dňovej lehote a tento nárok uplatnený v konaní 5C/139/2012 vôbec nemal byť žalovaný.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ sa týka žalobcom uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy súd napriek uvedenému konštatuje, že zo strany žalobcu výška ním uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy nebola žiadnym spôsobom preukázaná a to ani znaleckým posudkom, ktorý v priebehu konania predložil a ktorý súd vyhodnotil ako listinný dôkaz.

Žalobca v žalobných petitoch niektorých spojených veciach žiadal najskôr rozhodnúť tzv. medzitýmny rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.). K tomu súd uvádza, že ak je tu dôvod na postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p. súd môže vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitýmneho rozsudku nevyhovie, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 11.8.2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčíslila a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nielen u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčíslil, možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva, je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.